

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Fides.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

nietur, secundum Cyn. in l. ad com-
mentariensem. C. de custo. reo. si autē
fuit in dolo, punietur pœna arbitraria
glos. in can. cum homo. 23. q. 5. sed si
habuerit ex officio custodiam, eadem
pœna punietur, si est in dolo, vel si ex
eius nimia negligentia fugit, vt in d. l.
commentariensem.

² I N causa criminali, in qua pœna
corporalis venit imponenda, nullus
potest interponere fideiussorem: secun-
dum Pan. in rub. de fideiuss. & sic in-
telligitur cap. si clericos. de senten. ex-
com. lib. 6. secus quando talis pœna
non venit imponenda. Et est bonus tex.
in d. c. cum homo. & in gloss.

³ C V M plures sunt fideiussores in so-
lidum, si sunt omnes presentes, & sol-
uendo, & postulerit inter eos debitum
diuidi ante litem cōtestatam, possunt
hoc beneficio Adriani posito. C. de cō-
sti. pecul. d. tui Adriani. vti, nisi illi re-
nunciauerint, secundū Pan. in ca. per-
uenit. eod. titu. ff. eod. l. si dubitet. §. 1.
Insti. eod. §. si plures.

⁴ P R A E S E N T E debitore principa-
li, & indiscusso, fideiussor non potest
conueniri: secundum Pan. in d. ca. pe-
reunt. nisi debitor notorie sit non sol-
uendo, vel non possit conueniri. auth.
præsentē. C. eod. & nisi renuntiauerit
huic beneficio: vt C. de duob. re. sti. au-
then. hoc ita.

⁵ C R E D I T O R tenetur credere fi-
deiussori actiones suas, quas habet cō-
tra eum, pro quo fidem iussit, aliter po-
test ei denegare solutionem debiti. l.
modestissimus. ff. de solut. & l. fideiuf-
soribus. ff. eod. titu.

⁶ D E B I T O R tenetur fideiussori de
omni damno, quod ei euenit ex sua
culpa propter fideiussionem. de for.
compe. c. si. & c. 2. & 3. eo. tit. quia of-
ficium suum nulli debet esse damno-
sum. ff. de furt. l. si seruus communis.

⁷ S I fideiussor soluat creditori vsu-
ras sine obligatione, & consensu debi-
toris, & coactione, non poterit repe-
re à debitore. Sibi enim imputetur si
fecit, quod non debuit facere: secun-
dum Pan. in d. c. 2. Si autem fideiussor,
vel cū iuramento, vel sine, soluere vsu-

ras, sciente, & consentiente debitore, in
conscientia repetere potest à debitore,
siue soluerit coactē, siue spōtē, nisi sol-
uerint in fraudem, vt scilicet faueret
vsurario, & imputetur ipsi debitori,
qui sic fidē iubere fecit de vsuris, quic-
quid sit in foro ciuili. Debit enim op-
ponere exceptionem, quando cogeba-
tur soluere.

⁸ S I fideiussor vsque ad certum ter-
minum promisit pro debitore, & cre-
ditor prolonget terminum debitori
absque noua promissione fideiussor-
is, transacto illo certo termino, fide-
iussor liberatur: secundum Panomi-
ta. in c. constitutus. eod. Secus si obli-
gatio absoluta: quia tenebitur etiam
prorogato termino debiti. argumen-
in c. cum dilecti. de do. & l. Celsus. ff.
de arbitris.

⁹ L I C I T V M est fideiussori aliquid
moderatum accipere à debitore ultra
sortem, ratione periculi, vel laboris, si-
ne nota vsura: quia hic nō est mutuum
non autem ratione facti, scilicet quia
fidem iubet: quia tunc esset res iniqua
& multo minus licet, si adsit fraus, vt
quando conuenit cum creditore, ne
credat sine fideiussore, vt ex hoc fidem
iubendo lucretur aliquid, quod pro-
culdubio dolum innuit.

¹⁰ F I D E I V S S O R in tribus casibus
potest agere contra debitore, vtiliberet
eum ante solutionem: vt elicit glos. ex
text. d. c. fin. eod. titu. vt si diu in debiti
solutione stetit. Si debitor bona sua
dissipare incipit, si condemnatus super
fideiussione fuit, si que ab initio sic con-
uentum est.

F I D E S.

¹ F I D E S quomodo sit necessaria ad
salutem, & quid explicitē de neces-
sitate sit credendum. supra, Credere. §.
1. & 2.

² N V L L V S potest se excusare si non
credit, quia non habet instructorem,
quia si faceret quod in se est, Deus,
qui non deficit in necessarijs, mitte-
ret instructorem aliquem: sed quia nō
facit quod potest, ideo peccat, & sic, si
non credit, imputetur sibi, quia posuit
obicem peccando, non faciendo quod
facere

facere debuit, secundum Tho. ad Ro. 6. 10 lect. 3. col. 2.

3 **A**D fidem pertinent articuli fidei directe, secundum Thom. secunda secunda. q. 11. a. 2. & omnia, quæ sunt in sacra scriptura per accidens, tanquam prædictorum declaratiua. ibid. 2. 6. ad 1. & omnia, quæ sunt in doctrina ecclesie. ibid. q. 1. quia ecclesia vniuersalis in his, quæ sunt fidei, errare non potest, vt dicit Panorm. in c. à nobis. de sentent. excō. scriptum est enim. Ego rogavi pro te Petre ne deficiat fides tua. In alijs autem errare potest ecclesia vniuersalis, id est concilium, vt est text. clarus in d. c. à nobis. vnde dicitur Hieronymi prælatum fuit sententia concilij, vt patet in c. etia. 36. q. 2. & ca. placuit. Non autem circa mores bonos potest finaliter errare statuendo, & ordinando decreta, secundum Tho. quol. 9. quæst. vltima. Errare etiam potest in particularibus factis hominum, & iudicijs.

4 **E**DERE symbola fidei contra insurgentes hæreses, & determinare dubia in fide, ad Papam pertinet, vt dicit Thom. secunda secunda. q. 1. & Ar. Floren. 4. par. titul. 8. quia ipse toti ecclesie præest, cuius autoritate congregatur synodus, & eius sententia firmatur, & sine eo congregari non potest. Thom. in opusculo contra impu. reli.

5 **E**RRARE potest etiam Papa, quia potest effici hæreticus, sicut Anastasius. d. 19. cap. Anastasius. Et de facto errauit Nicolaus Papa, in illa constitutione, Exijt. de verb. sig. dicens Christum, & Apostolos nihil habuisse in communi, quantum ad dominium. Quæ constitutio postmodum fuit reuocata per Ioan. XXII. per extrauagantem, quæ incipit. Quia nonnunquam & cetera, tamen Papa vt caput ecclesie, id est, vt viens suorum metubrorum auxilio, per cōsilia, & orationes, & faciendo quod in se est, errare nō potest, quia sic sequitur motum spiritus sancti, à quo mouetur, qui spiritus sanctus errare nō potest, & consequenter ecclesia, quam regit.

6 **E**RRARE in his, quæ sunt fidei, etiam subtilitatibus cum pertinacia, mortaliter peccat, & est hæreticus, & sic intelligit Speculat. in titul. de hæreti. & ca. schisma. 24. q. 1. Si autem errat sine pertinacia, paratus corrigi circa ea, quæ non tenetur explicitè credere, non peccat mortaliter, nec est hæreticus, & sic intelligit S. Thom. secunda secunda. q. 2. a. 6. ad 2.

7 **F**IDEI confessio cum sit præceptum affirmatiuum, obligat pro loco, & tempore, & non semper. Obligat quando propter eius omissionem debitus Deo honor, vel utilitas proximis impendenda subtraheretur, vt cum quis interrogatus de fide taceret, & propter hoc crederetur, quod ipse non esset Christianus, vel quod fides non esset vera, vel alij à fide auerterentur, secundum Thom. secunda secunda. quol. 3. a. 2. in quo casu tenetur quis confiteri, etiam morte imminente.

8 **S**I turbatio infidelium oriatur de confessione fidei manifesta, absque aliqua utilitate fidei, vel fidelium, in tali casu fidem publicè confiteri non est laudabile: secus quando aliqua speratur utilitas, vel adest necessitas iuxta illud Matth. 25. Sinite illos (scilicet licet turbari) quia cæci sunt, & duces cæcorum. Facit. e. in mandatis 43. distinctione.

9 **F**ACIES ex aliquo timore actum significantem distinctionem infidelitatem, vt immolando idolo, vel portando vestem designatam ad aliquod detestatum signum infidelitatis, & huiusmodi peccat mortaliter, vt in c. si cut satius est mori, quam vti idolothyto. Secus quando non determinatè significaret infidelitatem, sicut S. Sebastianus ex bono zelo, eblymyde militari utebatur. Concordat Caetan. secunda secunda. q. 12. ar. 1. ad 2. supra, Apostasia. §. 4. infra. Infidelitas. §. 11. nullus timor etiam cadens in constantem excusat à confessione fidei modo dicto: nam propter Dei honorem, vitam quilibet tenetur exponere.